

சங்க அகப்பாடல்களில் – ஆறு, யாறு

River in the Sangam Agam Songs

முரளி/ Murali¹

¹ Assistant Professor, Crescent Deems University, Chennai

Corresponding Email: semmoodhai@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கம் சங்க இலக்கியத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஆறு, யாறு என்னும் இரு சொற்களின் பொருண்மைகளை ஆராய்வதாகும். இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வின் வழி, சங்க இலக்கியத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஆறு, யாறு என்னும் இரு சொற்களின் பொருண்மைகளை அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாய்வு சங்க இலக்கியத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஆறு, யாறு என்னும் இரு சொற்களின் பொருண்மைகளை ஆய்வு செய்யும் முதல் கட்டுரை என்பதை ஆய்வாளர் உறுதி செய்கின்றார்.

கருச்சொற்கள்: சங்கம், அகப்பாடல்கள், ஆறு, யாறு

Abstract

The major objective of the research is to explore correspondences of the two words Aaru and Yaaru in the Sangam literature. The library work is used for this study. This study is useful in teaching the younger generation about the correspondences of the two words Aaru and Yaaru in the Sangam literature. The research claims to be the first such attempt to do a study regarding the correspondences of the two words Aaru and Yaaru in the Sangam literature.

Keywords: River, Sangam Literature, Agam, Songs

முன்னுரை

”எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” எனத் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளாரே! எல்லாச் சொற்களுமே பொருள் உடையன. குறிப்பிட்ட ஒரு பொருள் இல்லாமல் ஒரு சொல் தோன்ற முடியாது என்பது இந்நூற்பாவின் கருத்து. அதற்கேற்ப சங்க நூல்களில் இடம்பெறும் சொற்களும் தத்தம் பொருளை எடுத்தியம்புகின்றன. ஆண்டுகள் பல சென்றாலும் வேர்ச்சொல் நின்று பொருள் விளங்கும் தன்மையுடையது. இங்கு ஆறு, யாறு எனும் இரு சொற்கள் வெவ்வேறு பொருளை தருவதனை உரிய சான்றுகளோடு நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஆறு என்ற சொல் சங்க காலத்தில் நீர் நிலையைச் சுட்டவில்லை மாறாக வழி மற்றும் நெறிப்படுத்தலை குறிக்க பயன்பட்டுள்ளது. நீர் நிலையைச் சுட்ட யாறு எனும் சொல் வந்துள்ளது. இதனை, பஃறுளியாறு, பேரியாறு, தென்பெண்ணையாறு போன்ற சொற்களால் விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் தற்போது நீர் நிலையைச் சுட்ட ஆறு எனும் சொல் பயன்பாட்டில் உள்ளது. இக்கருத்தானது எப்படி பயணத்தைக் குறித்த பரி எனும் சொல் குதிரையை குறித்ததோ அதுபோல வழியினை குறித்த ஆறு எனும் சொல் நீர் நிலையைக் குறிக்கிறது. இந்த மாற்றப் பொருள் பெரிய குழப்பத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. ஆனால் பல்லவபுரம் பல்லாவரம் என்றும் காஞ்சிபுரம் காஞ்சிவரம் என்றும் மாறும் போது வரலாற்றுப் பிழையே நேரிட வாய்ப்புள்ளது. ஒரு நிலத்தில் தோன்றிய சொல் திரித்து எழுதுவதும் அந்நிலத்திற்கு இழைக்கப்பட்ட பேரழிவாகும். இதனை கருத்தில் கொண்டு இவ்வாய்வு நிகழ்த்தப்படுகிறது.

ஆய்வு நெறி முறைகள்

இவ்வாய்வுப் பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. நூலாய்வில் ஆய்வுக்குத் தொடர்புடைய ஆய்வேடுகள், புத்தகங்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆகியவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தரவுப் பகுப்பாய்வு

தமிழரது பழமொழிகளில் எதிர்மறை கருத்தாக்கங்களை காணவியலாது. இதற்கான சான்றாக பழமொழி நானூறு விளங்குகிறது. ஆனால் சொற்களை திரித்துக் கூறும் போது நமது முன்னோர் சிந்தனையை இழிவு படுத்துவது போல் அமைந்துவிடும். எப்படியெனில் கழு தைக்க கற்பூர வாசனை வரும் என்பது பழமொழி அதாவது கழு எனும் புல் வகையிலிருந்து படுக்கை தைக்க கற்பூர வாசனை வரும் என்பது பழமொழியின் உண்மைக் கருத்தாகும். இதனை கழுதைக்கு தெரியுமா கற்பூர வாசனை எனும் போது பழமொழியின் உண்மை பொருள் கெடுகிறது. மேலும் தமிழரது நேர்மறை சிந்தனையும் கெடுகிறது. இத்தகைய கருத்தாக்கங்களோடு இக்கட்டுரையானது சங்க அகப்பாடல்களில் ஆறு, யாறு எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ளது.

தொல் தமிழர் வாழ்வானது இயற்கையோடு இணைந்தது. இதனை சங்கப் பாடல்களில் காணமுடிகிறது. சங்கப் பாடல்களில் மரங்கள், செடிகள், கொடிகள், மலர்கள், தானியங்கள், பழங்கள், விலங்குகள், பறவைகள், மீன்கள் என இயற்கைத் தொடர்பான குறிப்புகள் பல காணப்படுகின்றன. அக்குறிப்புகள் யாவும் பழந்தமிழருடைய வாழ்வியல் நெறிமுறைகளை அறிந்துகொள்ள உதவுகிறது. சங்க அகப்பாடல்களில் ஆறு, யாறு என்னும் இரு சொற்களின் பொருண்மைகளை எடுத்தியம்புவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

வறண்ட சுரத்தைச் சார்ந்தப் பகுதியில் புலியானது கள்வர்களை உண்டு வாழும். அவ்வறண்ட நிலத்தின் வழியே கள்வர்கள் சென்றுள்ளார்கள். இதில் வழியென்னும் பொருளில் ஆறு ஆளப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“ஆறு செல் மாக்கள் சென்னி எறிந்த”

(நற்றிணை 2, 3)

என்னும் பாடலடியில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

தலைவியைப் பிரிந்து பொருள் தேடச் செல்லும் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்கு சொல்லியதாக காட்சி அமைகிறது. இக்காட்சியில் ஆறு என்னும் சொல் வழியென்னும் பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“பனைக் கான்று ஆறும் பாழ்நாட்டு அத்த”

(நற்றிணை 126, 6)

என்னும் பாடலடியில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

தலைவனது இரவுக்குறி வருகையினால் தலைவி அச்சப்படுகிறாள். ஏனெனில் தலைவன் கடந்து வருகின்ற வழியானது கொடுமையானது. இருள் சூழ்ந்த வானம், கொடிய காடு, கடுஞ்சினத்தையுடைய புலி, இத்தகைய கொடிய வழிகளைத் தலைவன் கடந்து வருவதை விட வாராமை நல்லது என தலைவி எண்ணுவதாக பாடல் அமைகிறது. இப்பாடலில் ஆறுயென்னும் சொல் வழியென்னும் பொருளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“விலங்கு மலை ஆர் ஆறு உள்ளுதொறும்”

(நற்றிணை 154, 11)

என்னும் அடியில் ஆறு என்னும் சொல் வழியென்னும் பொருளில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

தலைவன் தலைவியுடன் களவுக்காலத்தில் சுர வழியில் கூடியிருந்தான் அப்போது களிறொன்று பிரிதொரு காரணத்தினால் பிளிறியது. அவ்வொலியினைக் கேட்ட பிடி தன்னை அழைப்பதாக எண்ணி தானும் பிளிறியது. இதனைத் தோழி களவுக் காலத்தில் சுர வழியில் தலைவியுடன் கூடியிருந்தமையை தலைவனுக்கு நினைவு படுத்தியதாக பாடல் அமைகிறது. இங்கு ஆறுயென்னும் சொல் சுர வழியினைக் குறிக்க ஆளப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“ஆறு இடையிட்ட அளவைக்கு வேறு உணர்ந்தது”

(நற்றிணை 318, 7)

என்னும் அடியினில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

பகற்குறி இடையீடு ஏற்பட்டமையால் தலைவன் இரவுக்குறிக்கு தோழியிடம் உதவி நாடுகிறான். அவ்வேலையில் தோழியும் தலைவனிடம் எங்கு எப்போது வரவேண்டுமென

கூறுகிறாள். தலைவனும் தோழி சொன்ன வழியில் தலைவியை இரவுக்குறியில் காணச்செல்கிறான். இக்காட்சியில் ஆறுயென்னும் சொல் வழியென்னும் பொருளில் வருவதை அறியமுடிகிறது. இதனை,

“வரும் ஆறு ஈது அவன் மறவாதீமே”

(நற்றிணை 323, 11)

என்னும் அடியினால் அறியமுடிகிறது.

பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவன் தான் வருவதாய் குறித்துச்சென்ற பருவம் வந்தது. ஆனால் தலைவன் வரவில்லை. மணமிக்க மலர்களும் யாற்று நீர் ஓட்டமும் பருவக் காலத்தை உணர்த்தியது. இதனை

“தேறுநீர் கெழீஇய யாறுநனி கொடிதே”

(நற்றிணை 97, 4)

என்னும் அடிகளில் யாறு என்னும் சொல் பருவக்காலத்தை உணர்த்த ஆளப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

இரவுக் குறியில் வரும் தலைவன் கொடிய யாற்றை கடக்க நேரிடும். இதனையுணர்ந்த தோழி அச்சத்தோடு தலைவியிடம் தெரிவித்தாள். இடியேறு விழுந்தமையால் களிறு இறந்தது. இறந்த களிறற்றின் கோட்டினை அறுத்து எடுத்துக்கொள்வார்கள். வானம் தூறலிட்டுக் கொண்டே இருந்தமையால் நீர் பெருக்கெடுத்தது. யாறு அகன்ற அழுத்தத்தோடு ஓடியது. இந்த யாற்றை கடந்து வரும் தலைவனின் நிலை கொடுமையானது என தோழி தலைவியிடம் கூறுகிறாள். இங்கு யாறு என்னும் சொல் நீர் நிலையினைக் குறிக்க ஆளப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“யாறுகிடந் தன்ன அகனெடுந் தெருவில்”

(நற்றிணை 200, 4)

என்னும் அடிகள் வழி அறியமுடிகிறது.

நற்றிணையில் ஐந்து இடங்களில் ஆறு என்னும் சொல் வந்துள்ளது. இவ்வைந்து இடங்களிலும் ஆறு என்னும் சொல் வறண்ட சுர வழியெனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. குறிஞ்சியும் முல்லையும் தம்முறையில் திரிந்த நிலை பாலை என அறியப்படுகிறது. நற்றிணையில் ஆறுயென்னும் சொல் பெரும்பாண்மையாக பாலைத்திணையில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. ஆறு நேரடியாக நீர் நிலையைக் குறிக்காமல் நீர் சென்ற வழியினைக் குறித்துள்ளது. இதனை சங்க அகப்பாடல்களில் சுட்டப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது. நீண்டு அகன்று ஓடக்கூடிய நீர் நிலையினைக் குறிக்க யாறு என்னும் சொல் ஆளப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது. தலைவியைப் பிரிந்து தலைவன் பொருள் தேடிச் சென்றுள்ளான். அவன் சென்றுள்ள நிலமோ வறண்ட சுரப்பகுதி. கொடிய கள்வர்கள் உள்ள அவ்வழியில் தலைவன் சென்றுள்ளமையை எண்ணி தலைவி வருத்தமுற்றாள். இங்கு ஆறு என்னும் சொல் வழியென்னும் பொருளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“ஆறுசெல் மாக்கள் புகொளப் பொருந்தும்”

(குறுந்தொகை 140, 2)

என்னும் அடியில் காணமுடிகிறது.

கொடிய சுர வழியில் பொருள் தேடிச் சென்றுள்ளான் தலைவன். சுர வழியில் மலையிடுக்கில் புலியானது தன்னுடைய புலாலுணவை பதுக்கி வைத்திருக்கும். அவ்வழியினைக் கடந்து செல்லும் தலைவன் தலைவியை நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. அவ்வாறு நினைத்திருந்தாள் மணமிக்க மலரைச் சூடிய தலைவியை விரைந்து சேர்வான். இதில் ஆறுயென்னும் சொல் கொடிய சுர வழியென்னும் பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“ஆறுசெல் மாக்கள் சேக்கும்”

(குறுந்தொகை 253,7)

என்னும் அடியில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

கூறிய வில்லினைச் செருத்தக் கூடிய கொடிய மக்கள் வாழ்கின்ற சுரப் பகுதியில் தலைவன் செல்லவிருக்கின்றான். அவ்வாறு தலைவன் தனித்துச் செல்வதைக் காட்டிலும் உடன் தலைவி சேர்ந்து செல்வது இனிது என தோழி கூறுகிறாள். இக்கொடிய வழியினை ஆறு என்னும் சொல்லால் ஆளப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“மாறுநின் நிறந்த ஆறுசெல் வம்பலர்”

(குறுந்தொகை 297, 3)

என்னும் அடியில் வருவதை அறியமுடிகிறது.

மாமரத்தினது தளிரையொத்த தலைவியைப் பிரிந்து தலைவன் பொருள் தேடிச் செல்கின்றான். அவ்வாறு செல்லும் நிலமோ நீர் வற்றிய மூங்கிலையுடைய அரிய வழி. அவ்வழியில் கள்வர்கள் கொலைத்தொழில் புரியும் நிலமது. இக்கொடிய நிலத்தினை ஆறு என்னும் சொல்லால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை

“ஆறுசெல் வம்பலர் தொலைய மாறு நின்று”

(குறுந்தொகை 331, 2)

என்னும் அடியினால் அறியமுடிகிறது.

பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவனை எண்ணி தலைவி கலங்குகிறாள். இதனைக் கண்ட தோழி தேற்றுகிறாள். கொடிய காட்டைக் கடந்து பொருள் வேட்கையால் தலைவன் சென்றுள்ளான். இதில் வறண்ட நிலமானது ஆறு என்னும் சொல்லால் அறியப்படுகிறது. இதனை

“ஆறுசெல் வம்பலர் படைதலை பெயர்க்கும்”

(குறுந்தொகை 350, 6)

என்னும் அடியினால் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

குறுந்தொகையில் ஆறு என்னும் சொல் ஐந்து இடங்களில் வருகிறது. அவ்வெந்து இடங்களிலும் பாலைத்திணையில் வருவதனை அறியமுடிகிறது. வறண்ட கொடிய நிலப்பகுதியை ஆறு என்னும் சொல்லால் குறுந்தொகையில் ஆளப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகையில் ஆறு என்னும் சொல் நீர்நிலைப் பகுதியைக் குறிக்கவில்லை. நீர்நிலையினைக் குறிக்க யாறு என்னும் சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தில் உள்ள பழைய நீர்நிலைப் பகுதிகளில் ஒன்றான சேயாறு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை,

”சேயாறு சென்று துணைபரி யசாவா”

(குறுந்தொகை 269, 1)

என்னும் அடியில் வருவதனை அறியமுடிகிறது.

யாற்றினையுடைய வளமிக்க பகுதிக்கு உரியவன் தலைவன். அவ்வளமைக்கு உரிய தலைவன் பரத்தையிடம் சென்றான். இந்நிகழ்வு தலைவிக்கு துன்பம் தருவதாய் அமைந்தது. இதனை,

”யாறுநிறை பகரு நாடனைத் தேறி”

(குறுந்தொகை, 271, 2)

என்னும் அடியில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

வினை முடித்து இல்லம் திரும்பும் தலைவன் விரைந்து தேரைப்பூட்டுமாறு தேர்ப்பாகனிடம் தேரைச் செலுத்தச் சொன்னான். யாற்று நீரையொட்டியப் பாதையில் தேரானது செல்லவிருக்கிறது. இதில் சேயாறு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை,

”சேயாறு செல்வா மாயின் இடரின்று”

(குறுந்தொகை 400, 1)

என்னும் அடியில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

போர்த் தொழிலை முடித்து இல்லம் திரும்பும் தலைவனது மனநிலை மகிழ்ந்திருந்தது. அவ்வேலையில் தலைவன் தேரை விரைந்து செலுத்துமாறு தேர்ப்பாகனிடம் உரைத்தான். இவ்வுரையாடலில் ஆறு என்னும் சொல் வழியென்னும் பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது. உ.வே.சா. அவர்களும் இக்காட்சியில் வரும் ஆறு என்னும் சொல்லின் பொருள் வழியென உரை கொடுத்தாள்ளார். ஐங்குறுநூற்றில் ஆறு என்னும் சொல் வரும் அடியாவது.

”ஆறுவனப்பு எய்த அலர்தா யினவே”

(ஐங்குறுநூறு 483, 1)

என்னும் அடியில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

விரைந்து தேரைச் செலுத்த வறண்ட நிலம் தேவை. இவ்வறண்ட நிலவழியினைக் குறிக்க ஐங்குறுநூற்றில் ஆறு என்னும் சொல் பயன்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

கலித்தொகையில் ஆறு என்னும் சொல் நெறியென்னும் பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது. மணங்கமழ் கள்ளினை உண்டவர் நெறிதவறி பேசும் இயல்புடையவர். இதனை,

”ஆறு அல்ல மொழி தோற்றி அறவினை”

(கலித்தொகை 147, 1)

என்னும் அடியினால் அறியமுடிகிறது.

அகநானூற்றில் ஆறு என்னும் சொல் இருபத்துமூன்று இடங்களில் வருகிறது. பெரும்பான்மையாக பாலைத்திணையில் இருபத்தோறு இடங்களில் வருகிறது. அகநானூற்றில் ஆறு என்னும் சொல் அதிகமாக இடம்பெருவதை ஆய்வின் வழி அறியமுடிகிறது. அவ்வாறு வருமிடங்களில் ஆறு என்னும் சொல் வழி நெறி என்னும்

பொருளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆறு என்னும் சொல் அகநானூற்றில் நீர் நிலையினைக் குறிக்கவில்லை. மாறாக வறண்ட நிலப்பகுதியைக் குறிப்பதனை அறியமுடிகிறது. சங்க அகப்பாடல்களில் யாறு என்னும் சொல் வடசொல்லான நதியென்னும் பொருளையொத்தது. தற்போது யாறு என்னும் சொல் நேரடியாக வழக்கத்தில் இல்லை. யாறு என்னும் சொல்லுக்கு மாற்றாக ஆறு என்னும் சொல்லை மக்கள் வழங்குவதை அறியமுடிகிறது. யாண்டு என்னும் பழஞ்சொல் தற்போது ஆண்டு என வழங்குவதை அறியமுடிகிறது. அவ்வாறு யாறு என்னும் சொல் ஆறு என மாறியதாகப் பொருள் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் சங்க அகப்பாடல்களில் மிகத் தெளிவாக யாறு, ஆறு என்னும் இருச் சொற்களும் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது. அதன் இருபொருளும் வெவ்வேறு என்பதாகும். அதில் ஆறு என்பது வறண்ட நிலப்பகுதியைக் குறித்துள்ளது. இதனை வெளிப்படுத்தும் பாங்கில் சங்க அகப்பாடல்கள் பல அமைகின்றது. தலைவன் பொருள்வயிற் பிறிவினை மேற்கொண்டு பலகாலம் ஆகிவிட்டது. தான் வருவதாய் சொல்லிச்சென்ற காலமும் வந்தது. ஆனால் தலைவன் வரவில்லை. இதனை எண்ணி தலைவி கவலைக் கொள்கிறாள். ஏனெனில் தலைவன் சென்றுள்ள சுர வழி மிகக் கொடுமையானது. இதில் கொடிய சுரவழியானது ஆறு என்னும் சொல்லால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை

”வெந்து ஆறு பொன்னின் அந்தி பூப்ப”

(அகநானூறு 71, 6)

என்னும் அடியின் வழியே அறியமுடிகிறது.

அகநானூற்றில் ஆறு என்னும் சொல் கொடிய சுர வழியில் தலைவன் சென்றுள்ளமையும் தலைவி தலைவனோடு மேற்கொண்ட உடன் போக்கு தலைவியின் துயரை தோழி தேற்றுவதல் என்ற கருத்தில் குறிப்பு ஆமைந்துள்ளது. அக்குறிப்புகள் யாவும் ஆறு என்னும் சொல் வழி நெறி என ஆளப்பட்டுள்ளமையை அறியமுடிகிறது. தலைவியின் மனக் குழப்பத்தை உரிய வழியில் நெறிப்படுத்த பணியினை தோழி செய்வதாக காட்சி அமைகிறது. இதனை,

”ஆறு அன்று என்னா வேரு அல்காட்சி”

(அகநானூறு 73, 9)

என்னும் அடியினால் அறியமுடிகிறது.

அகநானூற்றில் யாறு என்னும் சொல் நீர்நிலையினைக் குறிக்க பயன்பட்டுள்ளது. தலைவியை தலைவன் விரைந்து மணங்கொள்ளுமாறு தோழி வேண்டுகிறாள். அவ்வேலையில் தலைவனது நாட்டின் வளத்தைத் தோழி பட்டியலிடுகிறாள். வயிரத்தையொத்த கோட்டினையுடைய பன்றியானது சேம்பின் கிழங்கை நிறையத்தின்று யாற்று நீர் ஒட்டத்தை அடுத்துள்ள பக்கத்தில் சுவை மிக்க ஊற்று நீரைப் பருகும்.

இங்கு யாறு என்னும் சொல் நீர் நிலையினைக் குறிக்கக்கூடிய பொருளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. இதனை,

”யாறு சேர்ந்தன்ன ஊறுநீர்ப் படாஅர்ப்”

(அகநானூறு 178, 7)

என்னும் அடியினுள் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

தலைவன் பரத்தையுடன் அகன்ற யாற்றில் நீர் விளையாட்டில் ஈடுபட்டான். இதனை ஊரவர் கண்டதால் தலைவி சினங்கொள்கிறாள். ஆகையால் தோழி தலைவனுடைய வாயிலினை ஏற்க மறுக்கிறாள். இக்காட்சியில் தலைவன் பரத்தையோடு விளையாடிய நீர்நிலைப் பகுதி யாறு என்னும் சொல்லால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. சங்க அகப்பாடல்கள் முழுமையும் நாம் தற்போது வழங்கும் ஆறு என்னும் சொல் முற்றிலும் யாறு என்று வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆறு என்பது முற்றிலும் நீர்நிலைச் சாராத வறண்ட வழி, நெறி என்னும் பொருளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அகநானூற்றில் யாறு என்னும் சொல் நான்கு இடங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளது. அந்நான்கு இடங்களிலும் தற்போது அறியப்படும் ஆறு என்னும் சொல் போல யாறு குறிக்கப்பட்டுள்ளதை ஆய்வின் வழி அறியமுடிகிறது.

முல்லைப் பாட்டில் பாசறையின் இயல்பு என்னும் பகுதியில் யாறு என்னும் சொல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அகன்ற காட்டில் யாறு சூழ்ந்துள்ள பகுதியில் பாண்டிய மன்னனுடைய படையானது அகன்ற பாசறையை அமைத்திருந்தனர். இதனை,

“கான் யாறு தமிழிய அகல் நெடும்புறவில்” (முல்லைப்பாட்டு 21)

என்னும் அடியில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

பட்டினப் பாலையில் யாறு என்னும் சொல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. காட்டாற்று வெள்ளம் போனபின் காய்ந்து கிடக்கும் வெண்மணலின் ஓரத்தில் பேக்கரும்பின் பூ வெள்ளை வெளேரென்று பூத்துக் கிடப்பதுப் போல சோறு படைக்கும் அறச்சாலையில் கொடி கட்டப்பட்டிருந்தது. பலவகைக் கொடிகள் கட்டப்பட்டிருந்த காட்சி பட்டினப்பாலையில் பேசப்பட்டுள்ளது. அக்காட்சியில் யாறு என்னும் சொல் நகரின் வளமையைக் குறிக்க எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“வருபுனல் தந்த வெண்மணற் கான்யாற்று”

(பட்டினப்பாலை 161)

என்னும் அடியில் ஆளப்பட்டுள்ளது.

பட்டினச் சிறப்பினை எடுத்தியம்புவது பட்டினப்பாலை. இதில் பலவகைக் கடைகளை அடையாளங் கண்டுகொள்ள கொடிகளானது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதில் யாறு என்னும் சொல்லும் பட்டினச்சிறப்பிற்காக ஆளப்பட்டுள்ளது. சங்க அகப்பாடல்களில் ஆறு யாறு என்னும் இரு சொற்கள் முற்றிலும் வெவ்வேறு பொருள்களில் இருப்பதை அறியமுடிகிறது. இதில் ஆறு என்பது சங்கச் சூழலில் நெறி வழி என்னும் பொருளில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. ஆறு என்னும் சொல் நீர் நிலைச்சாராத சூழலில் நெறி வழி என்னும் பொருளில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. ஆறு என்னும் சொல் நீர் நிலைச்சாராத சூழலில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. சங்க அகப்பாடல்களில் ஆறு என்னும் சொல் தற்போது வழங்கும் பொருளில் உள்ளதைப் போல இல்லை. முற்றிலும் மாறாக எதிர்ப் பொருளில் வறண்ட நிலத்தைக் குறித்துள்ளது. திருவள்ளுவர் ஆறு என்னும் சொல்லை நெறி வழி எண் என மூன்று பொருளில் குறிப்பிடுகிறார். திருவள்ளுவர் ஆறு என்னும் சொல்லினை எண் என்று குறிப்பிடும் இடமாவது.

“படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் ஆறும்

உடையான் அரசருள் ஏறு”

என்னும் திருக்குறளில் ஆறு என்னும் சொல் எண்ணிக்கையை குறிப்பதனை அறியமுடிகிறது. ஆற்றல்மிகு படை, அறிவார்ந்த குடிமக்கள், குறையாவளம், குறையற்ற அமைச்சு, முரிபடாத நட்பு, மோதியழிக்க முடியாத அரண் ஆகிய ஆறு சிறப்புகளை கொண்ட அரசன். அரசர்கள் பலருக்கிடையே சிங்கம் போன்றவனாவான்.

நிறைவுரை

ஆறு நீர்நிலை என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடவில்லை. நீர்நிலையைக் குறிக்கின்ற தற்போது பயன்படுத்தக் கூடிய ஆறு என்னும் சொல் சங்க அகப்பாடல்களில் யாறு என்று ஆளப்பட்டுள்ளது. இதனை சங்க அகப்பாடல்களின் வழியே அறியமுடிகிறது. யாண்டு என்னும் சொல் ஆண்டு என மருவி வந்துள்ளது. இதில் யாண்டு ஆண்டு இரண்டும் ஒரு பொருளைக் குறிக்கக் கூடியவை. யாறு என்னும் சொல் காலப்போக்கில் ஆறு என மருவி வந்தது, எனப் பொருள் கொள்வது பிழை, ஏனெனில் தெளிவாக ஆறு, யாறு என்னும் இரு சொல்லும் ஒரு பொருளைத் தருவன அல்ல. இரண்டும் வெவ்வேறு பொருள் தருவன என்பதனை சங்க அகப்பாடல்கள் வழியே அறியமுடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

இலக்குவனார். சி, திருக்குறள், அபிராமி பதிப்பகம், 2002.

மாணிக்கவாசகன். ஞா, (உரையாசிரியர்), புறநானூறு மூலமும் உரையும், உமா பதிப்பகம், சென்னை விளம்பிநாகனார் இயற்றிய நான்மணிக்கடிகை, உரையாசிரியர் தி.ச. பாலசுந்தரம் பிள்ளை, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி, 1965.

திருவாசகம் விளக்கியவர் ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தபோவனம், திரு பராய்த்துறை, திருச்சிராபள்ளி, 2011.

சங்க இலக்கிய நூல்கள், கழக வெளியீடு

தட்சிணாமூர்த்தி. அ., சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனித உணர்வுகள், பதிப்பு-2001.

புறநானூறு மூலமும் பழைய உரையும், உ.வே.சாமிநாதையர் (ப.ஆ.), சென்னை, 1971.